

И ѿста́внѣхъ тѣлоу чѣ, стго́и҃тъ мѣлоу пода́ръ.

Сщѣ́нникъ же глаго́летъ: Діа́коне, присто́упи.

И пріше́дѣ діа́конъ тѣвори́тъ покая́нъ кагоговѣ́ннѣ, проѣ́л процѣ́нѣа. Сщѣ́нникъ же держа́ еѣ́нъ хлѣ́къ, да́етъ діа́кону: и цѣ́ловѣ́къ діа́конъ пода́нцѣю ѣ́мъ рѣ́къ, прѣ́маетъ еѣ́нъ хлѣ́къ, глаго́ла:

Препода́ждь ми́ѣ, влѣ́ко, чѣ́но́е и еѣ́о́е чѣ́ло Гда́ и Бга́ и Сѣ́а на́шегѣо́ И́на Хрѣ́та.

Сщѣ́нникъ же глаго́летъ:

И́а́къ, свѣ́щеннодіа́конъ препода́етъ чѣ́но́е и еѣ́о́е и прѣ́чѣо́е чѣ́ло Гда́ и Бга́ и Сѣ́а на́шегѣо́ И́на Хрѣ́та, ко ѿста́влені́е грѣ́хѣ́въ ѣ́гоу, и въ жи́знь вѣ́чнѣю.

И ѿхо́дитъ со́здані еѣ́нѣа трапѣ́зы, прикло́нѣвъ гла́въ, и мо́литъ ѣ́ко и свѣ́щенникъ.

Подобѣ́въ взѣ́мъ и свѣ́щенникъ ѣ́днѣ́хъ чѣ́стцѣ́
еѣ́нѣа хлѣ́ба, глаго́летъ:

Чѣ́но́е и прѣ́чѣо́е чѣ́ло Гда́ и Бга́ и Сѣ́а на́шегѣо́ И́на Хрѣ́та
препода́етъ ми́ѣ, и́а́къ, свѣ́щенникъ, ко ѿста́влені́е
грѣ́хѣ́въ мо́иѣ, и въ жи́знь вѣ́чнѣю.

И прикло́нѣвъ гла́въ мо́литъ, глаго́ла:

Вѣ́рѣю, Гда́, и исповѣ́дѣю, ѣ́ко ты ѣ́си ко́нечннѣ́ Хрѣ́то́въ,
Снѣ́ Бга́ живѣ́гѣо, пріше́дѣ́и въ ми́ръ грѣ́шныѣа спастнѣ́, ѿ ни́жеже
пѣ́рвыѣ ѣ́смь ѣ́зъ: ѣ́ще вѣ́рѣю, ѣ́ко еѣ́ е́моѣ ѣ́тъ прѣ́чѣо́е
чѣ́ло тѣ́оѣ, и еѣ́ ѣ́тъ ѣ́маа чертнѣ́а кро́вь тѣ́оѣ. Мо́лиѣа
о́убо тѣ́ѣ: помѣ́ли мѣ́, и про́стнѣ́ ми прѣ́грѣ́шѣ́нѣа мо́л
вѣ́ольнаѣа и нево́льнаѣа, ѣ́же е́о́комѣа, ѣ́же дѣ́ломѣа, ѣ́же
вѣ́дѣ́нѣемѣа и нево́дѣ́нѣемѣа: и сподо́би мѣ́ нево́лѣ́ждѣ́ннѣо
прича́стнѣ́иѣа прѣ́чѣ́тѣ́хъ тѣ́оѣхъ та́инствѣ́хъ, ко ѿста́влені́е
грѣ́хѣ́въ и въ жи́знь вѣ́чнѣю.

Věřící lid zpívá: Tebe opéváme, tobě dobrořečíme, tobě děkujeme, ó Pane, a modlíme se k tobě, Bože náš.

Kněz skloniv hlavu, modlí se tiše:

Proto, Vládce přesvatý, i my hříšní a nehodní služebníci tvoji, učiněni hodnými sloužití svatému obětnímu stolu tvému, nikoliv pro spravedlnosti naše, neboť nevynkali jsme nic dobrého na zemi, ale z milosti tvé a pro slitování tvá, jež jsi vylil hojně na nás, s odvahou přibližujeme se ke svatému obětnímu stolu tvému; a předloživše způsoby svatého Těla a Krve Krista tvého, tebe prosíme a tebe vzdáváme, Svatý svatých, aby dle přivolení dobroty tvé sestoupil Duch tvůj Svatý na nás i na předložené Dary tyto, požehnal je, posvětil a učinil –

Diákon přistupuje blíže ke knězi a praví tiše:

Požehnej, vладыко, svatý chléb!

Kněz se napřímí a činí postupně třikrát znamení kříže nad svatými Dary.
Nejprve žehná svatý chléb, řka:

Chléb tento — samým drahocenným Tělem Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Diákon a všichni, kteří to slyšeli: Amen.

Nato diákon opět praví tiše:

Požehnej, vладыко, svatý kalich!

Kněz žehná svatý kalich, řka:

Kalich pak tento — samou drahocennou Krví Pána a Boha i Spasitele našeho Ježíše Krista.

Diákon: Amen.

Poté diákon znovu tiše praví:

Požehnej, vладыко, obojí!

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ, БЛГОСЛОВАА ОГОА РТА РЪКОИ, ГЛЕТЪ:

ИЗЛІАННЮ ЗА МІРСКІЙ ЖИКОТЪ.

Діаконъ: ѿмѣнь, ѿмѣнь, ѿмѣнь.

СВЯЩЕННИКЪ ЖЕ МОЛНТЪ:

НѦСЪ ЖЕ ВЪРЪХЪ, ѿ ѿДІНАГО ХАЧКА НЪ ЧАШИ ПРИЧАЩІАЮЩНХА, СОЕДИНИ ДРЪТЪ КО ДРЪТЪ, КО ѿДІНАГО ДХА ѿТЪАГО ПРИЧАЩІЕ: НЪ НЕДІНАГО НѦСЪ КЪ СЪДЪ НІАИ КО ѿСЪЖДЕНІЕ СОТВОРИ ПРИЧАЩІТНХА РТАГО ЧКА НЪ КРОКЕ ХРТА ЧКОВЪ: НО ДА ѿВРАЦЕМЪ МЛТЪ НЪ БЛТЪ СО ВЪКЛИ РТАМИ, ѿ ВЪКА ЧЕКЪ БЛГОУГОДНШМИИ, ПРАСОЦЫ, ОЦЫ, ПАТІАРХИ, ПРЪОКИ, АІЛЫ, ПРОПОВѢДНИКИ, БЛГОВѢСТНИКИ, МЧНИКИ, НПОКѢДНИКИ, ОУЧІТЕЛНИИ, Н СО ВЪКЛИ ДХОМЪ ПРЪНЫМЪ КЪ ВЪРЪ СКОИЧЪШНМЪ.

И ПРІЕМЪ КАДІАЛО, ЦІЕННИКЪ ГАМОЛЕТЪ ВОЗРАІНО:

ИЗРАДНО ѿ ПРЕКАТЧКІЙ, ПРЧІТЧКІЙ, ПРЕКЛОСЛОВЕНЧКІЙ, СЛАВЧКІЙ ВЛАДЫЧІЦЪ НАШЕЙ, БОГОРОДІЦЪ Н ПРІНОДЧКЪ МІАРИИ.

И КАДІЦЪ ПРДЪ РТАГО ТРАПЕЗО ТРИЖДЪ.

Діаконъ же кадіцъ рТЪ ТРАПЕЗЪ СЪКРЕТЪ, Н ПОМНІАЕТЪ ІАЖЕ ХОЩЕТЪ ЖИВІА И МЕРТВІА.

ДІАКЪ ПОІТЪ: ѿ ЧЕКЪ РАДЪТЕА, БЛГОДІТНАА, ВЪКАА ТВАРЪ, АІТЪКІЙ СОВОРЪ Н ЧЕЛОВЪЧЕСКІЙ РОДЪ, ѿСІЕННІЙ ХРАМЕ, Н РАІО СЛОВЕННІЙ, ДЪВЕТВЕННАА ПОХВАЛО, НЪ НЕАЖЕ БІЖЪ КОПЛОТІАА, Н МЛНЕЦЪ КІСЕТЪ, ПРЪЖДЕ ВЪКЪ СІЙ БІЖЪ НАШЪ: ЛОЖЕНІА КО ЧКОВЪ ПРТОА СОТВОРИ, Н ЧРЕВО ЧКОВЕ ПРОСТРАИЧЕ НЪЖЕ СОДЧЛА. ѿ ЧЕКЪ РАДЪТЕА, БЛГОДІТНАА, ВЪКАА ТВАРЪ, СЛІА ЧЕКЪ.

ІЩЕ ЛИ КЪ ВЕЛІКІЙ ЧЕТВЕРТОКЪ, НІАИ КЪ ВЕЛІКІЮ СЪКЕОТЪ, ТОГДА ПОІТЪ ІАМОКЪ ДА ПЧІИИ, ДНЕ ТОГОВЪ.

ІЕРІИ ЖЕ ПРИКАОНЧКА МОЛНТЪ:

ГТАГО ІѦОАІНА ПРОРОКА, ПРЕДТЧН Н КРЕЩІТНАА, РТАХЪ Н ВРЕХАЛЫНЪХЪ АІТЦѦАХЪ, РТАГО ІАІКЪ, СГІѦѦЕ Н ПАМАТЪ

Věřící lid dále zpívá zpěv ke svatému přijímání, jak se to náleží dle dne v týdnu, svátku či památky slaveného svatého.

Diákon vchází jižními dveřmi do oltáře a postaviv se po pravici kněze, držího svatý chléb, praví:

Rozdrob, vладыко, svatý chléb!

Kněz rozlamuje svatý chléb opatrně a zbožně na čtyři části a dí:

Drobí a rozděluje se Beránek Boží, jenž se drobí a nedělí, povždy se požívá a nikdy neubývá, ale přijímající posvěcuje.

(O drobení svatého Beránka viz v liturgii sv. Jana Zlatoústého.)

Diákon pak ukazuje orarem na svatý kalich a praví:

Naplň, vладыко, svatý kalich!

Kněz, vzav svrchu ležící část »IS«, činí s ní kříž nad svatým kalichem, řka:

Plnost Ducha Svatého.

A vkládá ji do svatého kalicha.

Diákon: Amen.

A vzav horkou vodu, praví knězi:

Požehnej, vладыко, vroucnost.

В ѠНМЕМЪ.

Сщїенника же, возноса сщ҃ый хлѣкъ, возглаголетъ:

СѢ́АА СѢ́ИМЪ.

дїакъ: Ѡдїихъ сщ҃хъ, Ѡдїихъ Гдѣ, Іисъ Хр҃тосъ, ко гл҃вѣ Бга Оца, аминь.

И поитъ лица кѣнонїихъ дне, иаи сщ҃аго.

Дїаконъ же входитъ ко сщ҃ый Сл҃гѣр, и ст҃авъ ѡдеишо св҃ащїенника держ҃а цаго сщ҃ый хлѣкъ, глаголетъ:

Раздрокнѣ, вл҃ко, сщ҃ый хлѣкъ.

Сщїенника же раздроклаа и на четири чл҃сти со кннмїиѣмъ и благоговѣнїемъ, глаголетъ:

Раздроклаетсѣ и раздѣлаетсѣ агнецъ Бж҃їй, раздроклаемый и нераздѣлаемый, вегда гд҃омый и ннкогдаже иждикаемый, но причацающыи сѣ ѡбцацааи.

Дїаконъ же, показѣ ѡраемъ сщ҃ый погнѣр, глаголетъ:

Исполни, вл҃ко, сщ҃ый погнѣр.

Сщїенника же вземъ горѣ лежѣцїю чл҃стнѣ, аже, Иис, творитъ сѣ нею кр҃тъ верхѣ сщ҃аго погнѣра, гл҃ола:

Исполненїе Дха Сщ҃аго.

И чл҃ако кл҃ветъ ко сщ҃ый погнѣр.

Дїаконъ: аминь.

И прїемла теплочѣ, глаголетъ кз сщїеннкѣ:

Бг҃оглоки, вл҃ко, теплочѣ.

Сщїенника же бг҃оголаветъ, гл҃ола:

Бг҃оголовенна теплочѣ сщ҃ыхъ тѣоныхъ, вегда, ннѣкѣ и прїисно, и ко вѣки вѣкѣоука, аминь.

И дїаконъ ванкетъ, сннко доволно, кр҃тоскразно кнѣтръ сщ҃аго погнѣра, гл҃ола:

Теплочѣ вѣкы исполнѣ Дха Сщ҃аго, аминь.

Кнѣз, зѣхнае обоје – сватѣ хлѣб и сватѣ калѣх – дї:

Пролитоу за живот (а спѣсу) свѣта.

Дїакон: Amen. Amen. Amen.

A ihned se oba třikrát přezehnají a hluboce se klanějí.

Poté nakloní diákon hlavu ke knězi: Pamatuj na mne hříšného, vладыко сватѣ. Наеѣз odstoupí na své původní místo (ovivá ripidou jako dřive).

Кнѣз skloněn, tiše se modlí:

Nás pak všechny, z jednoho chleba a kalicha přijímající, sjednot druh s druhem v účastenství jediného Duha Svatého. Dej, aby nikdo z nás nepřijal svatého Těla a Krve Krista tvého v soud neb k odsouzení, ale abychom všichni milostí a blahodati dosáhli se všemi svatými, kteří se od věků zalíbili tobě: praotci, otcí, patriarchy, prorocy, apoštoly, kazateli, evangelisty, mučedníky, vyznavači, učitelé a s každým duchem spravedlivým u víře skončivším.

Кнѣз прїиме kadidelnici a правї hlasitě:

Zvláště s nejsvětější, nejčistší, nejblahoslavenější a slavnou Vládkyní naší, Bohorodicí a vždycky Pannou Marií.

A kněz okužuje třikrát před svatým prestolem.

Poté diákon okužuje svatý prestol ze všech stran, vzpomínaje všech, jichž chce, živých i mrtvých.

Věřící: Všechno stvoření, andělský sbor a lidské pokolení raduje se z tebe, blahodati obdařená, chráme posvátný a ráji duchovní, chloubou panenství, z níž Bůh se vtělil a dítětem se stal před všemi věky jsoucí Bůh náš, neboť On lůno tvé trůnem svým učinil a útrobu tvou rozlehlejší než nebesa utvořil. Všechno stvoření raduje se z tebe, blahodati obdařená. Sláva tobě!

Je-li velký čtvrtek nebo velká sobota či určený svátek, zpívá se místo „Všechno stvoření“ irmos deváté písně kánonu toho dne.

соверша́емъ, и вѣ́рхъ стѣ́ыхъ твои́хъ, ѿ́же моли́твами посто́ятъ
на́съ, Бже, и помани́ вѣ́рхъ пре́жде о́тропшихъ, ѿ наде́жди
кокресе́нїа жи́зни вѣ́чныа.

Здѣ́ е́и́еники поминáетъ, ѿ́же хощетъ, живы́хъ и о́мершнхъ, ѿ живы́хъ о́во
глаголетъ:

Ⲙ спáсєнїи, посто́енїи, ѿста́вленїи грѣ́ховъ ра́вокъ вѣ́ннхъ
и́мъ.

Ⲙ о́мершнхъ же глаголетъ:

Ⲙ покóи, и ѿста́вленїи дшн ра́в твоегó и́мъ, на мѣ́стѣ
свѣ́тлѣ, ѿснáдъже ѿвѣ́же печáль, возды́хнїе: о́поко́и, Бже
на́шъ, и покóи ѿ́же, и́дѣ́же прирѣ́цáетъ свѣ́тъ лицá твоегó.

По сї́хъ глаголетъ:

Ⲙ щє́ моли́мъ ти са, помани́ Гдн стѣ́ю твою́ собо́рнью и
а́пльскю́ цр́ковь, ѿ́же ѿ конѣ́цъ дáже до конѣ́цъ вє́лє́ннъ, и
о́мнрн ю́, ѿ́же на́здáа сєи́ чтно́ю кровїю́ Хртá твоегó, и стѣ́и
хра́мъ сєи́ о́твєрдн дáже до скончáнїа вѣ́ка.

Помани́ Гдн, ѿ́же дáры е́а тебѣ́ принє́сшнхъ, и ѿ нн́же, и
и́мнже, и за нн́же е́а принє́оша. Помани́ Гдн, плодоно́сц-
ннхъ, и добро́творáцнхъ ко стѣ́хъ твои́хъ цр́квaxъ, и помн-
нáющнхъ о́вогá: воздáждь и́мъ когáчыми тво́ими и́бны-
ми даровáнїи, дáрѣи́ и́мъ влѣ́стю земны́хъ нє́наа, влѣ́стю
времє́ннъхъ вѣ́чнаа, влѣ́стю тлѣ́ннъхъ не́тлѣ́ннаа. Помани́
Гдн, ѿ́же вх пѣ́сннъхъ, и гора́хъ, и вєртѣ́пѣхъ, и про́паствѣхъ
земны́хъ. Помани́ Гдн ѿ́же вх дѣ́вствѣ́ и блгоговѣ́нїи, и
пóстничєствѣ́, и вх чїстѣ́мъ житєльствѣ́ пребывáющнхъ.

Помани́ Гдн, вє́лкоє начáло и влáсть, и ѿ́же вх палáтѣхъ
брáтїю на́шъ и вє́ коннє́ткo: кáгá ко блгогочн соблю́дн,
лѣ́кыа блгн со́твори блгогочн твою́.

Kněz se modlí:

Vládce, Hospodine, Otče slitování a Bože veškeré útě-
chy, požehnej, posvěť, zachovej, posilni a upevni ty,
kteří sklonili hlavy své před tebou. Odděl je od všeliké-
ho skutku zlého, spoj pak s každým dílem dobrým. Dejž jim ne-
odsouzeně přijmout přečistě tyto a oživující tvé Tajiny na od-
puštění hříchů, k účastenství Ducha Svatého.

**Kněz: Blahodatí a slitovností i lidumilností jednoroz-
ného Syna tvého, s nímž blahosloven jsi, spolu s přesva-
tým, blahým a oživujícím Duchem tvým, nyní i vždycky,
až na věky věkův.**

Věřící: Amen.

Kněz se modlí:

Slyš nás, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, ve svatém sídle
svém a na prestole slávy království svého. Přijď posvě-
tit nás, jenž nahoře s Otcem na trůně sedíš a zde
s námi neviditelně spolupřebýváš. Rač milostivě vladařskou
rukou svou podat přečistě Tělo své a drahocennou Krev nám,
a skrze nás lidu všemu.

Zatímco se kněz takto modlí, diákon, stojící před svatými dveřmi, se
opasuje orarem křížem přes prsa. Pak oba řkají tiše na svém místě:

**Bože, očistiž mne, hříšného, a smiluj se nade mnou. (Třikrát. Přitom
se pokaždé pokřijují a ukloní.)**

Když kněz vztahuje ruce ke svatému chlebu a dotýká se jej,
aby učinil svaté pozdvihování, zvolá diákon:

Pozor mějme!

Kněz pak zbožně pozdvihne svatý chléb, volaje:

Svaté svatým.

Věřící: Jeden Svatý, jeden Pán, Ježíš Kristus, k slávě Boha Otce. Amen.

Сціенннх мо́лнтца:

Кліко Г҃и, О҃че щедротѣ, ѿ Б҃же кр҃акаго оутѣшнїа, прикло́ншыа тебѣ своа главы бл҃гословїи, о҃бтїи, соблюди, оутѣрди, ѿ кр҃акаго дѣла лѣкава ѿстави, кр҃акомѣ же дѣла бл҃гомѣ сочтѣй, ѿ сподо́би неочеждѣннѣо причастїицеа пречѣтыхъ сїихъ ѿ животвора́щнхъ твои́хъ та́ннхъ, во ѿставле́нїе грѣхѣоу, въ д҃ха С҃т҃аго прича́стїе.

возгласѣ

Благода́тїю, ѿ щедротамн, ѿ человеколюбіемѣхъ є́дино-ро́днаго С҃на твоєго, съ нїмже бл҃гословенъ є́си, со пречѣтымъ ѿ бл҃гїмъ ѿ животвора́щнмъ твои́мъ д҃хомъ, ны́нѣ ѿ прїенѣ, ѿ во вѣки вѣкѣоу.

дїа́к: а́минь.

Сціенннх мо́лнтца:

Конми, Г҃и Іисе Хр҃тѣ Б҃же нашѣ, ѿ с҃т҃аго жилища твоєго, ѿ престо́ла славы царствїа твоєго, ѿ прїидїи во є́же ѡбѣщати́и на́сѣ, ѿже горѣ со о҃цѣмъ сѣдѣй, ѿ за́дѣ на́мъ неки́днѣо спрєкѣва́й: ѿ сподо́би держа́вною твоєю рѣко́ю препода́ти на́мъ пречїстѣе чѣло твоє ѿ чертїю кро́кѣ, ѿ на́мн вѣ́емъ лю́демъ.

Сїи мо́лтѣвѣ благоле́нїи, дїа́коу ст҃оа прѣд с҃т҃ымн двєрьмн, ѡпола́сѣтеа ѡра́ремъ кр҃товїднѣо. Та́же покланя́теа свѣаціенннхъ, подо́бнѣ дїа́коу, на нємже ст҃оитѣ лѣтѣѣ, глаголюща та́ннѣо, три́жды:

Бже, ѡчїстїи мѣ грѣшнаго, ѿ помїа́лшї мѣ.

Ѣгда́ же кїднѣ дїа́коу сціенннка проречїа́юща рѣцѣѣ, ѿ прикло́ншыа с҃т҃омѣ хлѣкѣ, во є́же сотвори́ти свѣа́тѣо возношїе, возгласїа́те:

Kněz se modlí se skloněnou hlavou:

Se svatým prorokem, předchůdcem a křtitelem Janem, svatými a všehvalnými apoštoly, svatým (jméno), jehož památku slavíme, i se všemi svatými tvými, na jejichž přimluvy navštív na nás, Bože.

A rozpomeň se na všechny dříve zesnulé v naději vzkříšení k životu věčnému.

Nyní kněz vzpomíná, koho chce, živé i zesnulé. Při vzpomínce na živé říká:

Za spásu, navštívení, prominutí hříchů pro služebníky Boží (jména).

Při vzpomínce na zemřelé dí:

Za pokoj a spočinutí duší služebníků tvých (jména) v místě světla, kde pominuly zármutek a lkaní. Dej jim odpočinutí, Bože náš. Uděl jim pokoj tam, kde svítí světlo tváře tvé.

Poté praví:

Ještě prosíme, rozpomeň se, Hospodine, na svatou svou obecnu a apoštolskou církev, jež se šíří od jednoho konce světa až na druhý, a uděl jí klid. Vždyť jsi ji drahocennou krví Krista svého zbudoval. Upevni i svatý chrám tento až do skonání věků.

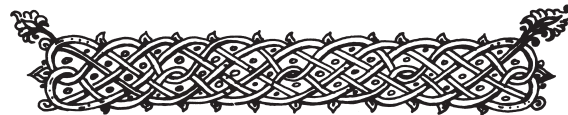
Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří dary tyto tobě přinesli, i na ty, pro něž a skrze něž, i za co byly přineseny. Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří ti přinášejí oběti, a na všechny dobrodince ve svatých chrámech tvých i na ty, kteří jsou pamětlivi chudých. Odplat jim hojnými svými a nebeskými dary; obdaruj je za pozemské nebeským, za dočasné věčným, za pomíjející nepomíjejícím. Pamatuj, Hospodine, na ty, kteří jsou na pouštech, v horách, v jeskyních a v doupatech země. Pamatuj, Hos-

Помани Гди, предстоицима люди, и ради благолюбицима
 книзи и старавшицима, и помниши их и нас по множеству м-
 ти твои: сокровница их исполни благоволити, и сподоби их
 их в мир и единомыслии собоудити, младенцы копитати,
 и юности наставляти, старости поддержи, младшии оутешити,
 рабчюцима сохрани, прельщенима обрати, и сокозпни ст-
 твои сохрани и апостольскии цркви. Стужицама и дшюцима
 нечистицима собоудити, плакующим плакати, блуждающим
 ширити, вдовицам предстати, сирым застити, блуждающим
 и заблуждающим ищити, на блудити, и в блуде, и в
 злочиницих, и в горьких работачи, и в блуде и корки, и в
 жиде и в блудити ищити. Помани Бже, и в рехи требующих
 великаго твои благоудити, и любащих нас, и ненавист-
 ницих, и заповедающих нам недостойным молити о
 них: и вса люди твои помани Гди Бже наши, и на вса и злей
 богатю твою мечь, в рехи подад бже ко спасению прощениа:
 и ихже мы не поманухом, не вкдением, или забвением, или
 множенством имени, самх помани Бже, вкдый когждо
 козрети и именованте, вкдый когждо и оутроби матере
 ево.

Ты бо еси Гди, помощь безпомощным, надежда
 безнадежным, и вкращенима спаситель, плакующим
 пританици, и вкращенима врач: самх в рехи вса блудити,
 вкдый когждо, и прощениа ево, домх, и потребу ево.
 И забни Гди град сей (или вса ево, или ст-во икитель ево), и всакии гра-
 дх и странх, и града, гвкительства, трса, почопи, огна,
 меча, нашити иноплеменным и междуобчим краи.

Ó, Bože náš, dejž, aby se nikdo z nás nestal vinným straš-
 ných těchto a nebeských Tajin tvých ani nemocným na duši
 i na těle kvůli nehodnému jejich přijetí, ale dej nám až do po-
 sledního našeho vydechnutí hodně přijímatí část svátostí
 tvých na cestu k životu věčnému, k dobrému zodpovídání na
 strašném soudu Krista tvého. Abychom i my se všemi svatými,
 od věků tobě se zalíbivšími, Hospodine, stali se účastni věč-
 ných tvých blah, jež jsi připravil milujícím tebe.

Kněz hlasitě se vzhůru vztaženýma rukama:

A učiň nás hodny, Vládce, abychom s důvěrou neodsou-
 zeně směli vzývatí tebe, nebeského Boha Otce, a říkati:

Lid: Otče náš, jenž jsi na nebesích! Posvěť se jméno tvé, přijď králov-
 ství tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší
 dejž nám dnes a odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme vini-
 kům našim, a neuvod nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Kněz: **N**eboť tvé jest království, moc i sláva, Otce i Syna
 i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Kněz žehnaje lid: **P**okoj všem!

Věřící: I duchu tvému.

Diákon: **S**kloňte hlavy své před Hospodinem!

Věřící: Před tebou, Hospodine.

и́мѣмъ Хр҃та жи́вѣща въ ср҃дцѣхъ на́шихъ, и́ вѣ́демъ хра́мъ ѿт҃аго твоего́ дѣ́ла.

Ѹ́и Бже́ на́шихъ, и́ да и́недѣ́ннаго же́ на́съ покѣ́нна соч҃коро́шии, ст҃ра́шнымъ твоѣ́мъ сѣ́мъ и́ нескѣ́нымъ та́йнамъ, ни́же немо́щна дѣ́ю и́ тѣ́ломъ, ѿ́ же́ не досто́йны́и сѣ́хъ прича́щати́: но да́ждь на́мъ да́же до пог҃лѣ́наго на́шего́ и́здыха́нѣа, досто́йны́и прѣ́имати на́деждѣ́ ст҃и́нь твоѣ́хъ въ напѣ́тїе жи́зни вѣ́чныхъ, ко ѿвѣ́тѣ бл҃гопрѣ́дѣ́нъ, же́ на ст҃ра́шномъ сѣ́днїи́и Хр҃та твоего́: ѣ́кво да́ и́ мы́ со вѣ́рми ст҃ы́ми, ѿ́ вѣ́ка тебѣ́ бл҃гозбо́дїи́шми, вѣ́демъ прича́стни́цы вѣ́чныхъ твоѣ́хъ бл҃гъ, и́же о́готова́а сѣ́и люба́цимъ тѣ́мъ Гд҃и.

Сваці́нникъ возг҃лаше́тъ:

И сподо́би на́съ, бл҃го, со де́рзновѣ́нїемъ, нево́сждѣ́ннѣо смѣ́тии причы́вати тебѣ́, не́наго Бѣ́а Ѹ́ца, и́ глаго́лати.

дѣ́те: Ѹ́че на́шихъ, и́же сѣ́и на не́рѣ́хъ, да ст҃и́тѣа и́ма твоѣ́, да прѣ́идѣ́тъ цѣ́рствїе́ твоѣ́: да вѣ́детъ во́ла твоѣ́, ѣ́кво на не́и, и́ на зема́нїи. Ха́ркез на́шихъ на́дѣщны́и да́ждь на́мъ дне́вь, и́ ѿрѣ́аки на́мъ до́лги на́ша, ѣ́коже и́ мы́ ѿрѣ́ава́демъ до́лжнїкѣ́мъ на́шимъ: и́ не вѣ́дѣ́и на́съ ко и́скѣ́шенїе́, но и́зба́ви на́съ ѿ́ лѣ́каваго.

Сваці́нникъ:

И́кво твоѣ́ сѣ́тъ цѣ́ртько, и́ сї́ла, и́ сла́ва, Ѹ́ца, и́ Бѣ́а, и́ Ѹ́т҃аго дѣ́ла, ны́нѣ́ и́ прѣ́сно, и́ ко вѣ́ки вѣ́кѣ́мъ.

дѣ́къ: ѡ́мнїи.

сѣ́нникъ: **Д**и́ръ вѣ́рмъ.

дѣ́къ: и́ дѣ́хови твоѣ́мъ.

дѣ́коня: **Г**ла́вѣ́и ва́ша Гд҃и прѣ́клонїте́.

дѣ́къ: Тебѣ́, Гд҃и.

podine, na ty, kteří v panenství (cudnosti), zbožnosti a zdrženlivosti (asketicky) žijí, i na ty, kteří v čistém životě přebývají.

(Rozpomeň se, Pane, na zbožný a Krista milující pravoslavný duchovní rod náš.) Pamatuj, Hospodine, na všechny vládce a správce; na bratry naše ve správě státní i ve vojsku. Dobře v dobrotě zachovej a zlé dobrými učiň dobrotou svou.

Pamatuj, Hospodine, na přítomný zde lid i na ty, kteří z vážných příčin se nedostavili. Smiluj se nad nimi i nad námi dle hojné milosti své. Pokladnice jejich naplň všelikým dobrem, manželství jejich v pokoji a jednomyslnosti udržuj; dítka vychovávej, mládež nauč, stáří podpírej, malomyslné utěš, rozptýlené shromáždí, pobloudilé navrať a spoj se svatou svou obecnou a apoštolskou církví. Trápené od duchů nečistých osvoboď. Plav se s plavicími, cestuj s cestujícími. Vdov se zastañ, sirotky ochraň, zajaté vysvoboď, nemocné zhoj. Rozpomeň se, Bože, na ty, kteří jsou v obžalobě, v dolech, ve vyhnanství a těžkých pracích a ve všelikém soužení, nouzi a neštěstí. Rozpomeň se, Bože, i na všechny, kteří potřebují velkého milosrdenství tvého, na milující nás i nenávidící nás; i na ty, kteří žádali nás nehodně, abychom se za ně modlili. Pamatuj i na všechny lidi své, Hospodine, Bože náš, a na všechny vylj hojnou milost svou, dáváje všem, zač prosí ke spáse. A na ty, na něž jsme z nevědomosti neb zapomenutí aneb pro množství jmen nevzpomněli, ty sám se rozpomeň, Bože, vědoucí stáří a pojmenování každého, znající každého od útroby matky jeho.

Neboť ty jsi, Hospodine, pomoc bezpomocných, naděje beznadějných, zachránce bouří zmítaných, přístav plavicích se, lékař nemocných. Sám všem budiž vším, znaje každého i prosby jeho, dům i potřeby jeho. Ochraňuj, Hospodine, toto město (ves

И возглаголюхъ сщ҃енникъ:

Въ пѣрвыхъ помани, Гд҃и, господина и о҃тца нашего блаженнѣйшаго митрополита (има рекъ) [и (высоко-) преосвященнѣйшаго (архї-) епископа (има рекъ)], ѿглаголюхъ [и҃хже] дѣрзѣи стѣмъ твоимъ цр҃квамъ, въ мѣрѣ, цр҃квѣ [цр҃квѣхъ], чести [чтнѣхъ], здравѣ [здравѣхъ], долгодѣетвѣюща [долгодѣетвѣющихъ], правѣ правца [правцахъ] слово твоєѧ истинны.

и пѣвцы поюхъ: и кр҃хъ, и всѧ.

Сщ҃енникъ же молтва вѣдѣ:

Помани Гд҃и, всѧко епископство православныхъ, правѣ правцахъ слово твоєѧ истинны.

Помани Гд҃и, по множествѣ щедрѣхъ твоихъ, и моѣ недостѣнство, прости ми всѧко согрѣшенїе, кольно же и невольное: и да не мнѣхъ рѣдн грѣхѣхъ возвращенїи ел҃годѣи стѣгоу твоєюу д҃хѧ ѿ предаждѣицъхъ дѣловъхъ.

Помани Гд҃и прескѣпетство, ѡже хр҃стѣ дїаконство, и всѣхъ сщ҃енническихъ чинъ, и ннедннѣаже нѣхъ погрѣшннн, сѣр҃сѣхъ стѣгѣицъхъ стѣгоу твоєюу жр҃твенника.

Порѣчи нѣхъ ел҃гостїю твоєю Гд҃и, ивнѣа намъ когѣтими твоими щедрѣтами: ел҃гостѣворены и полезны козѣхн намъ дѣрзѣи дождн мѣрны землн къ плодѣнн дѣрзѣи. Бл҃гословн вѣнѣцъ лѣта ел҃гости твоєѧ: ѡ҃толи раздѣры церквѣи, ѡ҃гасн шатѣннѣа изѣчскаа, ср҃стѣскаа корѣннѣа икѣрѣ разорн еилоу стѣгоу твоєюу д҃хѧ. Кр҃хъ нѣхъ прїимн въ цр҃квоу твоєѧ, сыны свѣта и сыны дне показавнн, твоѣ мѣрѣ и твоєѧ мѣрѣ дѣрзѣи намъ Гд҃и бже нашъ: всѧ ко козѣмъ есн намъ.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Za anděla pokoje, věrného vůdce, ochránce duší a těl našich, Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Za odpuštění a prominutí hříchův a poklesků našich Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Za to, co je dobré a užitečné duším našim, a za mír světa Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Abychom ostatní čas života svého v pokoji a pokání skončili, Hospodina prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Za křesťanské skonání života našeho, bez bolesti, bez zahanbení, v pokoji a za dobré zodpovídání se na hrozném soudu Kristově prosme.

Věřící: Dež, ó Pane! (Dež, Hospodine.)

Sjednocenost ve víře a účastenství Ducha Svatého vyprosivše, sami sebe i druh druhu i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Věřící: Tobě, Hospodine.

Kněz se tiše modlí:

Bože náš, Bože spásy, nauč nás důstojně děkovati tobě za dobrodiní tvá, jež jsi nám udělip a jež s námi činíš.

Ty, Bože náš, jenž jsi přijal Dary tyto, očist nás od všeliké poskvrny těla i ducha. Nauč nás dosahovat posvěcení v bázni tvé, abychom s čistým svědectvím svědomí svého přijímajíc část svátostí tvých, sjednotili se se svatým Tělem a Krví Krista tvého, a hodně je přijmou, měli Krista živoucího v srdcích svých a stali se chrámem Ducha Svatého tvého.

дѣнокъ: Подій, Гдѣ.

Ѣгѣла мѣрна, вѣрна настабнника, хранѣтеля дѣшшх ѣ чѣлѣзѣхъ нашихъ, оу Гдѣ прѣснмх.

дѣнокъ: Подій, Гдѣ.

Проціенѣа ѣ ѡставленѣа грѣхѡвх ѣ прегрѣшенѣй нашихъ, оу Гдѣ прѣснмх.

дѣнокъ: Подій, Гдѣ.

Добрыхъ ѣ полезныхъ дѣшамъ нашимъ, ѣ мѣра мѣровн, оу Гдѣ прѣснмх.

дѣнокъ: Подій, Гдѣ.

Проче времѣа жнкотѣа нашегѡ вх мѣрѣ ѣ покаанѣнѣи кончатн, оу Гдѣ прѣснмх.

дѣнокъ: Подій, Гдѣ.

Хрѣтѣанскѣа кончѣны жнкотѣа нашегѡ, безболѣзнены, непортѣдны, мѣрны ѣ добрагѡ ѡвѣчѣа на стѣашнчѣмъ сдѣанѣи хрѣтѡвѣ прѣснмх.

дѣнокъ: Подій, Гдѣ.

Соеннѣнѣе вѣры, ѣ причѣстѣе стѣагѡ дѣа ѣспроисѣше, еамн ебѣ, ѣ дрѣгѣ дрѣга, ѣ вѣсѣ жнкотѣа нашѣа Хрѣтѣу Бѣу прѣддѣмх.

дѣнокъ: Тѣвѣ, Гдѣ.

Сѣеннѣнкъ моанчѣа вѣан:

Бжѣе нашѣа, Бжѣе спасаѣти, ты насѣа на дѣчѣнѣ блгодарѣнчн тѣа догѣтѡннѡ ѡ блгодѣанѣннѣхъ тѡнѡхъ, ѣхже сотѡворѣахъ сѣн, ѣ тѡворѣшн ехъ намн. Ты Бжѣе нашѣа, прѣемый дѣары еѣа, ѡчнстн насѣа ѡ вѣаѣкѣа ескѣрны плѡтн ѣ дѣшѣа, ѣ на дѣчѣнѣ совершѣа тн стѣаннѡ вх стѣрѣѣ тѡеѡмх: ѣако да чнстгымъ екендѣтѣльѣтѡвѡмъ соѡбѣрѣтн нашѣа, прѣемлюще чѣстѣе стѣаннѣ тѡнѡхъ, соеннѣннѣа стѣѡмѣа чѣлѣа ѣ кроѡнѣ Хрѣтѣа тѡеѡгѡ: ѣ прѣемше ѣхъ догѣтѡннѣ,

tuto, monastýr tento) a každé město i zemi od hladu, moru, zemětřesení, potopy, ohně, meče, vpádu cizozemců a občanské války.

Kněz ohlas:

Především pamatuj, Hospodine, na vladyku našeho metropolitu (**jméno**) [i na vladyku našeho (archi-) episkopa (**jméno**)] a zachovej ho [**je**] svatě církvi své v pokoji, neporušeného [**neporušené**], počestného [**počestné**], zdravého [**zdravé**], dlouho žijícího [**žijící**] a řádně hlásajícího [**hlásající**] slovo pravdy tvé.

Věřící: I na všechny. (I na všechny a na vše.)

Kněz se tiše modlí:

Rozpomeň se, Hospodine, na veškerý pravoslavný episkopát, řádně hlásající slovo pravdy tvé.

Rozpomeň se, Hospodine, dle mnohé slitovnosti své i na mne nehodného, odpusť mně všeliké prohřešení úmyslné i neúmyslné, a neodvracej pro hříchy mé blahodat Ducha svého Svatého od předložených Darů.

Rozpomeň se, Hospodine, na kněžstvo, diákonstvo v Kristu i na veškeré duchovenstvo, a nezahanbuj ni jediného z nás, stojících kolem svatého obětního stolu tvého.

Navštiv nás vlídností svou, Hospodine, zjev se nám hojným svým slitováním. Mírné a prospěšné počasí nám dej a tiché deště zemi k úrodnosti daruj. Požehnej rok korunou dobrotiivosti své. Zažeň rozkoly církevní, zchlad zpupnost pohanů, povstávání bludů mocí Ducha svého Svatého záhy znič. Přijmi nás všechny do království svého, ukaž nás jako syny světla a syny dne; daruj nám pokoj svůj a lásku svou, Hospodine, Bože náš, neboť vše, *co máme dobrého*, obdrželi jsme od tebe.

возглаголетъ свѣдѣннѣхъ:

И дѣждь намъ ѡднѣмъ оубо и ѡднѣмъ сердцемъ славити и воспѣвати пречѣтноѣ и великолѣпоѣ имя твоѣ, Оца, и Сна, и Свѣтаго Дха, нынѣ и прѣсно, и ко вѣки вѣковъ.

дѣнь: яминь.

Свѣдѣннѣхъ, ѡбращаеа ко дверемъ и благоговѣа, глаголетъ:

И да бздѣтъ мнѡготи великаго Бга и Спса нашего Иса Хртѣ ко вѣки вѣки.

дѣнь: и со дхомъ твоимъ.

Діакона, прѣемъ время ѡ свѣдѣннѣхъ, и иждѣхъ, гдѣхъ на ѡбщномъ мѣстѣ, глаголетъ:

Бѣа стѣа поманѣше, пакн и пакн миромъ Гдѣ помолнмѣ.

дѣнь: Гдн, помилѣй.

Ѡ принесенныхъ и ѡсвѣщеныхъ четныхъ дарѣхъ, Гдѣ помолнмѣ.

дѣнь: Гдн помилѣй.

Ико да чѣвѣколюбецъ Бгъ нашъ прѣемъ ѧ ко стѣи и прѣбный и мысленный ебѡи жертвенникъ, въ коню благоуханѣ дхѡвнѣхъ, вознигѡлетъ намъ вжертвеннѡю благодѣть и даръ свѣтаго Дха, помолнмѣ.

дѣнь: Гдн, помилѣй.

Ѡ ижебвѣтнѣа намъ ѡ велика екорен, гнѣва и нздѣхъ, Гдѣ помолнмѣ.

дѣнь: Гдн, помилѣй.

Зачтѣннѣ, спасѣннѣ, помилѣй и сохрани насъ, Бже, чкоею благодѣтїю.

дѣнь: Гдн, помилѣй.

Дне вѣгѡ совершена, свѣта, мира и безгрѣшна, оу Гда прѡимъ.

Кнѣзъ nahlas: **А** dej nám jedněmi ústy a jedním srdcem slaviti a opěvovati nejuctívanější a velikolepé jméno tvé, Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Věřící: Amen.

Кнѣзъ žehnaje lidu, di hlasitě: **А** milost velikého Boha a Spasitele našeho Ježíše Krista budiž se všemi vámi.

Věřící: I s duchem tvým.

Ektenie prosebná

Діакон vychází severními dveřmi z oltáře a postaviv se před svaté dveře, praví:

Вzpomenuvše na všechny svaté, opět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Зa přinesené a posvěcené drahocenné Dary k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Аby lidumilný Bůh náš, přijav je na svatý nadnebeský a duchovní oltář svůj jako příjemnou vůni duchovní, seslal nám Božskou blahodaf a dar Svatého Ducha, modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Аbychom vysvobození byli od všelikého soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Зastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, blahodafí (milostí) svou.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Аbychom celý den dokonale, svatě, pokojně a bez hříchů strávili, Hospodina prosme.